

Таким чином, практика для вузу – це спроба поєднати теоретичну підготовку з формуванням практичних навичок у студентів для полегшення їх виходу на ринок праці, це спроба отримати зворотній зв'язок з боку компаній і організацій, що беруть студентів на практику, про якість навчання, а також отримання додаткової інформації про те, над чим потрібно попрацювати студенту, щоб відповідати сучасним вимогам ринку праці. Практика за профілем спеціальності спрямована на закріплення, розширення, поглиблення та систематизацію знань, отриманих при вивченні технології ліків, на основі вивчення діяльності конкретної організації, придбання первинного практичного досвіду.

Смірнова О.В.

Роль фундаментальних наук у підготовці лікарів

Для здійснення медичної реформи потрібні високоосвічені кадри з великим багажем спеціальних знань та високими моральними якостями. Виховання їх починається на перших курсах і зокрема цьому сприяють загальнотеоретичні дисципліни такі як медична хімія, біоорганічна хімія, медична фізика та ін.

Фундаментальні науки виховують у студентів-медиків здатність до аналізу, логічного мислення, послідовності зв'язування різних фактів. Це в кінцевому результаті дасть можливість зрозуміти механізм фізико-хімічних явищ, в тому числі процесів, які відбуваються в організмі людини в нормі та патології, зробити правильні висновки та поставити діагноз.

Сучасні вимоги потребують професійного напрямку фундаментальних дисциплін в медичній освіті.

Однією з них є хімія, тому викладання її повинно мати чітко виражену медико-біологічну орієнтацію. Головна мета викладання медичної та біоорганічної хімії - дати загальні уявлення про зв'язок між структурою хімічних компонентів живої матерії та їх біологічними функціями. Недарма Парацельс вважав хімічними всі процеси в організмі людини.

Вивчення найважливіших питань хімії сприятимуть здатності застосовувати їх для розкриття суті фізико-хімічних процесів, що відбуваються в живому організмі. Це покращує засвоєння студентами інших теоретичних та клінічних дисциплін.

На кафедрі біологічної та загальної хімії приділяється значна увага саме професійній спрямованості предметів медичної та біоорганічної хімії.

Останнім часом навчальний процес у вищій медичній школі трохи відходить від Болонської системи, але дуже важливо залишити один із основних принципів цієї системи – самостійну роботу студентів. Те, що студент засвоює самотужки, краще закріплюється і залишається в пам'яті надовго. Такі знання студент легше використовує для вивчення і розуміння подальшого матеріалу.

Для допомоги студентам у засвоєнні медичної та біоорганічної хімії саме під час самостійної роботи, викладачі кафедри підготували цілу низку методичних матеріалів. По-перше це підручники, яким надано гриф МОЗ

України- один українською мовою («Основи будови та реакційної здатності біологічно активних сполук») та два англійською мовою з медичної та біоорганічної хімії. Зараз завершені ще два підручника (один російською мовою для російськомовних іноземних студентів – «Медицинская химия» та українською мовою – «Поліфункціональні, гетерофункціональні та гетероциклічні біологічно активні сполуки»). Кожного року на кафедрі створюються 3-4 нових методичних посібника з найбільш складних тем медичної та біоорганічної хімії. Всі методичні матеріали подані на сайті кафедри. На практичних заняттях студенти самостійно виконують досліди, аналізують отримані результати та використовують їх для пояснення фізико-хімічних процесів в живому організмі.

Самостійна позааудиторна робота – одна з найважливіших форм навчання. Але при існуючому навчальному навантаженні, яке виконують студенти-медики, важко виділити на це додатковий час (11-12 предметів на першому курсі). Тому кожний викладач має докласти певних зусиль для допомоги студентам у засвоєнні предметів і спрямувати їх увагу на конкретні питання теоретичних дисциплін, необхідних для розуміння клінічних дисциплін.

Сокур С.О.

Знання – це воля до навчання та розумова праця

Своєчасна постановка діагнозу та відповідно призначене сучасне лікування залишається актуальною проблемою нашого сьогодення.

Студент медик навчаючись в університетських закладах проходить лише перші кроки освіти довжиною в життя. Навчаючи студентів базовим клінічним дисциплінам, розвиваючи їхнє клінічне мислення, необхідно одночасно виховувати у них волю до відношення до навчання, вміння інтерпретації результатів досліджень з оцінкою їх ризику виникнення ускладнень загрозливих для життя та визначення довготривалого прогнозу.

Набуті знання викликають інтерес до наукової праці без застосування якої не можливий якісний професійний рівень лікаря.

Використовуючи новітні технології в діагностиці ендокринних захворювань, наприклад, лабораторні: гормональні аналізи крові і сечі, імунологічні аналізи, діагностичні проби, молекулярно-генетичну діагностику та інструментальні методи діагностики: УЗД щитоподібної та прищитоподібних залоз, тонкоголкову аспіральну біопсію щитоподібної залози, сцитіграфію ендокринних залоз та усього тіла, денситометрію, комп'ютерну томографію, магнітно-резонансну томографію ендокринних залоз лікар-ендокринолог інтерпретує дані результати співставляючи з даними клінічної діагностики (скарги хворого, анамнез, огляд тіла, пальпації ЩЗ, вимірювання зросту, маси тіла, оцінкою статевого розвитку), що потребує від фахівця необхідного рівня знань та безперервного його удосконалення. Без застосування в роботі практичного лікаря новітніх досягнень в науці (не все залежить від фахівця) не можливо вирішити такі актуальні питання як наприклад: покращення глікемічного контролю у хворих на цукровий діабет,